

РЕШЕНИЕ

№ 323

гр. Червен бряг, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕРВЕН БРЯГ, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Йохан М. Дженов

при участието на секретаря Марияна Ц. Тодорова
като разгледа докладваното от Йохан М. Дженов Гражданско дело №
20214440100251 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:
Обективно съединени искове с правна квалификация чл.422, ал.1 вр. чл.415, ал.1 т.2 ГПК

Производството е образувано по искова молба на „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, представлявано от, чрез адв. В. Г. САК със съдебен адрес против В. Е. С., ЕГН *****, адрес с. Р*** обл. Плевен, ул. ** №16. Твърди се в молбата, че ищцовото дружество предявява исковата си претенция срещу В. Е. С., ЕГН *****, въз основа на договор за цесия от дата 01.10.2019 г. с прехвърлител на вземанията „С.Г.Груп“ ООД, ЕИК 148062016, което дружество, от своя страна, е цесионер и собственик на вземания по договор за цесия от 16.10.2018г., с прехвърлител на вземания „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД. Мобилният оператор е търговска марка БТК ЕАД е прехвърлил вземания спрямо физически и юридически лица, подробно описани в Приложение №1 от договора, извадка от което се прилага. Посочва се, че ЮБЦ ЕООД ЕИК 2056803030 е встъпил в правата си на кредитор въз основа на валидно правно основание още преди подаването на заявлението по чл. 410 ГПК и в настоящото производство е ищец по установителния иск. Ищецът-кредитор е придобил права върху цедираните вземания, ведно с всички произтичащи от това права и задължения, с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, договорни неустойки, ако има такива др. Посочва се, че въз основа на договора с мобилния оператор, ответникът е ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната №***. Съгласно чл. 29 от Общите условия на мобилния оператор /изм. 26.09.2009г. в сила от 26.10.2009 г./ Предоставените услуги се отчитат месечно и се заплащат през месеца, следващ този на ползването им. Периодът на заплащане

е 15 дни от издаване на сметката фактурата, като БТК определя началната и крайната му дата, която не може да бъде по-късно от 29-то число на месеца.- Информация за размера на сметките и срока на заплащане може да се получи на предварително обявени номера. Сведения за размера на сметките се предоставят само лично на абонатите след съобщаване на съответния идентификационен код и/или чрез получаване на автоматично съобщение при обаждане от страна на Абоната от телефонния номер, за който се иска съответната справка“. Посочва се в молбата, че между кредитора „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК 831642181 и В. Е. С., ЕГН ***** е сключен договор за предоставяне 3.08.2017г. с което потребителят е избрал отново условията на тарифен план на далекосъобщителни услуги с клиентски номер *** от дата 01.08.2017 г. условията по който са подновени с допълнително споразумение от дата 03.08.2017г. с което потребителят е избрал отново условията на тарифен план VIVACOM Mobix 60 LTE към ползвания мобилен номер **, с месечна абонаментна такса в размер на 21.80 лв. с ДДС, добавил е абонамент VIVACOM Ultra Fix за 13.98 лв. с ДДС за срок на споразумението 24 месеца. Въз основа на сключените договори за предоставянето на мобилни услуги с индивидуален клиентски номер *** между ответника и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК 831642181 са издадени фактури, обективиращи вида и размера на незаплатената електронна съобщителна услуга, а именно: 1230793606/08.08.2017г., 1232452765/08.09.2017г., 1234155730/08.10.2017г. за период на потребление от дата 08.07.2017 г. до дата 07.10.2017 г. Абонатът е потребил и не е заплатил мобилни услуги, фактурирани за два последователни отчетни месеца – за месец 08/2017г., 09/2017г и за месец 10/2017 г. Към всяка от фактурите има приложено извлечение-детайлизирана справка от потреблението на ползвания номер. Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на БТК /чл.50 от ОУ във връзка с чл. 43 .1.Абонатът има следните задължения: 43.1. да плаща в срок дължимите суми за предоставените услуги; /да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната. При неспазване на което и да е задължение в т.43 от Общи условия или в случай, че е налице не изпълнение на някое от другите задължения на потребителя, БТК има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. След едностранното прекратяване на индивидуалните договори на ответника мобилният оператор е издал по клиентски номер №*** крайна фактура №1235898994 от дата 08.11.2017г. с начислена обща сума за плащане. В издадената крайна фактура е начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги в размер, от който дружеството – ищец има правен интерес да претендира неустойка в редуциран размер от 89.46 лв. фактурирана е цената, дължима се за потребените мобилни услуги от предходните отчетни периоди, която не е предмет на настоящото производство. Датата на деактивация на процесния абонамент е 25.10.2017г. като същата се генерира автоматично по вградената електронна система на оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент. Така, абонатът е в неизпълнение на договорите си, като същият не е спазил

крайния срок за подаване на абонамент VIVACOM Mobix 60 LTE , VIVACOM Ultra Fix за мобилен номер *** до 03.08.2019г., съгласно Договор за мобилни услуги от дата 03.08.2017г. Неизпълнението на ответника е обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т.2 от стр. 5/6/7 „С прекратяване на споразумението се прекратява и всички допълнителни споразумения към него, включително и за допълнителни услуги. Ако споразумението бъде прекратено преди изтичането на уговорения срок по искане или по вина на абоната, включително при неплащане на дължими суми, абонатът дължи на БТК ЕАД неустойка равна на оставащите до края на срока, но не повече от трикратния им размер, месечни абонаменти за услугите на срочен абонамент, за които договорът се прекратява, включително за допълнителни услуги, по техния стандартен размер без отстъпка. Освен неустойката за предсрочно прекратяване, абонатът дължи на БТК ЕАД и възстановяване на част от стойността на отстъпките от абонаментните планове и от пазарните цени на устройствата /закупени или предоставени на лизинг/. Претендираната сума в размер на 89.46 лв. е формирана като сбор от трикратния размер на месечната абонаментна такса по всеки добавен за ползване от потребителя тарифен план към ползваната електронна съобщителна услуга. Цената на иска представлява сума, за която е издадена фактура от доставчика на мобилната услуга/и цедент по първия договор за цесия/, начислена е мораторна лихва за забава и е посочен периодът й/иск по чл. 86 ЗЗД/ и действителният активно легитимиран в процеса е кредиторът-вищец в производството – цесионерът по втория договор/заявител по чл. 410 ГПК/. Представените фактури сами по себе си не са основание за плащане но длъжникът-ответник е сключил договор и е ползвал съответната далекосъобщителна услуга, респ. получил е предоставената лизингова вещ, които не е заплатил в указания срок, респ. същият е в неизпълнение на договора си. Неизпълнението на ответника е обусловило правото на БТК ЕАД да начисли обезщетение за неизпълнение, съгласно изрична клауза във всеки един от договорите.

По отношение на претендираната неустойка: Между длъжникът и „БТК ЕАД валидно са действали гореописаните договори, по които длъжникът не е изпълнил задължението си да заплати в срок издадените му фактури за потребените от него услуги. Неизпълнението на задълженията на абоната-длъжник е обусловило правото на мобилния оператор БТК да прекрати предсрочно гореописания договор на дата 25.10.2017г. /като същата се генерира автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент/ и да претендира неустойка в размер на 89.46 лв., уговорена в т.2 от стр. 6 от договора: “С прекратяване на споразумението се прекратяват и всички допълнителни споразумения към него, включително и за допълнителни услуги. Ако споразумението бъде прекратено преди изтичането на уговорения срок по искане или по вина на абоната, включително при неплащане на дължими суми, абонатът дължи на БТК ЕАД неустойка равна на оставащите до края на срока, но не повече от трикратния им размер, месечни абонаменти за услугите на срочен абонамент, за които договорът се прекратява, включително за

допълнителни услуги, по техния стандартен размер без отстъпка. Освен неустойката за предсрочно прекратяване абонатът дължи на БТК ЕАД и възстановяване на част от стойността на отстъпките от абонаментните планове и от пазарните цени на устройствата /закупени или предоставени на лизинг“/ представляващо сбор от трикратния размер за месечните такси на всяка абонаментна услуга от сключените договори общо 89.46 лв., за което е издадена крайна фактура 1235898994/08.11.2017г. за периода от 08.10.2017г. до 07.11.2017г. Не заплащането в срок на издадените от оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на БТК /чл. 50 от ОУ във връзка с чл. 43.1. абонатът има следните задължения: 43.1 да плаща в срок дължимите суми за предоставените услуги/ да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната. При неспазване на което и да е задължение в т.43 от Общи условия или в случай, че е налице не изпълнение на някое от другите задължения на потребителя, БТК има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. Точното изпълнение от страна на длъжника е цел, която стои в основата на всяко облигационно отношение. Според чл. 92 ал.1 изр. 1 ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. С неустоечната клауза предварително определят размера на обезщетението, което ще дължи неизправната страна в случай на даден вид виновно не изпълнение, без да е налице пряка обвързаност между размера на неустойката и действително причинените от неизпълнението вреди. Освен обезпечителна и обезщетителна функция неустойката изпълнява и наказателна функция. Това е така, защото кредиторът може да претендира неустойката и когато вреди изобщо не са настъпили, или не са настъпили в предвидения размер. От тук следва, че длъжникът ще заплати неустойка, която ще бъде санкция за неговото неизпълнение. Неизпълнение на основното задължение на потребителя да заплаща в уговорения срок месечната абонаментна такса за ползваните услуги, от една страна е дало основание на оператора да прекъсне достъпа до мрежата си, съответно да преустанови начисляването на месечна абонаментна такса и да начисли и претендира неустойка за прекратяване ползването на услугите. Предвид гор еизложеното, абонатът следва да понесе отговорността си за неизпълнението на договорните задължения и да заплати на оператора неустойка за предсрочното прекратяване на сключените договори. Като абонат на обществената телекомуникационна мрежа на мобилния оператор БТК ЕАД, абонатът, подписвайки конкретна Декларация, се е съгласил и е приел общите условия на оператора, за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги. Съгласно чл. 45.1. от Общите условия „45.1. Да получава изцяло и в срок плащане на дължимите от абоната суми за предоставените услуги по договора и общите условия“. Според чл. 43.1. „43. Абонатът има следните задължения: 43.1. да плаща в срок дължимите суми за предоставените услуги“. Незаплащането в срок на издадените от оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на БТК да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната. При неспазване на което и да е задължение в т.432 от общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, БТК има право незабавно да ограничи предоставянето

на услугите, или да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. Неустойката е начислена, съобразно изрично договореното. Т.нар. неустойка има обезщетителен характер, а не санкционен. Когато е прехвърлял вземанията си, цедентът го е извършил в размер и спрямо длъжници, съществуващ към датата на прехвърлянето им, ведно с всички обезпечения и привилегии по тях, ако е имало такива. Съгласно сключения договор за мобилни услуги, страните имат права и задължения, описани в него и общите условия на доставчика на мобилни услуги. Към индивидуалния договор се прилагат клаузите на публикуваните общи условия и те са неразделна част към него. По силата на същите, индивидуалният договор влиза в сила от момента на подписването му от страните, а за неуредените случаи в индивидуалния договор са в сила общите условия на договора за предоставяне на мобилни услуги. Съгласно чл. 25 от Общите условия, „25. Абонатът заплаща: 25.1. еднократно – цена за първоначално свързване към Мрежата: 25.2. ежемесечно – цена за месечен абонамент за поддържане на достъп до мрежата: 25.3. ежемесечно – стойността на проведените разговори и други услуги посочени в Ценовата листа на БТК и ползвани през предходния месец /или периоди/“. Съгласно чл. 35, „35. Заплащането на услугите се извършва въз основа на месечни сметки, изготвени от БТК както следва: 35.1. Сметките се издават на името на абоната и се изпращат на адреса, определен в индивидуалния договор и/или електронен адрес изрично посочен от абоната чрез други средства за комуникация посочени в тези общи условия или в индивидуалния договор. Неполучаването на сметките за дължими суми не освобождава абоната от задължението за плащане в определения срок“. Потребителят отговаря и дължи връщане на оператора и на всякакви допълнителни /извънредни/ разходи, свързани със събирането на вземания, които са присъдени по съдебен ред. Съгласно чл. 29 от Общите условия „Предоставените услуги се отчитат месечно и се заплащат през месеца, следващ този на ползването им. Периодът на заплащане е 15 дни от издаване на сметката /фактурата, като БТК определя началната и крайната му дата, която не може да бъде по късно от 29-то число на месеца. Информация за размера на сметките и срока на заплащане може да се получи на предварително обявени номера. Сведения за размера на сметките се предоставят само лично на абонатите след съобщаване на съответния идентификационен код и или чрез получаване на автоматично съобщение при обаждане от страна на абоната от телефонния номер, за който се иска съответната справка“. В конкретния случай ответникът В. Е. С. е подписал договор за далекосъобщителна услуга, ползвал е мобилен номер ***, не е изпълнил задължението си по договор да заплаща стойността на услугата, като с това си поведение е изпаднал в забава. Издадена му е фактура и в срок не я е заплатил. Изпълнен е фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл. 79 от ЗЗД, за което ответникът следва да понесе отговорността си.

ОТ ПРАВНА СТРАНА: И двата договора за цесия са облигационни, консесуални, двустранни и са породили правни последици за страните по тях. В договорните правоотношения между цедент и цесионер, вземанията към трети лица не са елемент от тях. Няма законово ограничение по чл.99 ЗЗД относно предмета на договора за цесия и платеното по него, т.е. дали е възмезден или не. Това обстоятелство не е важно за длъжника.

Законът го брани, като поставя изискване единствено относно уведомяването му, като го спретва като задължение на цедента, без да уточнява момента му. Единственото изискване на законодателя е длъжникът да бъде уведомен, за да може, ако иска да изпълни задължението си, да знае на кого да плати. В конкретния казус, ищецът извежда своето материално и процесуално право от два договора за цесия. Видно от тях, същите имат за предмет съвкупност от индивидуални вземания срещу много физически и юридически лица на посочена в договора обща цена за цялата съвкупност. Но това не означава, че същите не са конкретизирани. Не случайно страните са избрали принципа на изчерпателно изброяване на длъжниците в отделно приложение, за да се избегне нарушаването на множество закони. В чл. 1.6 от първия договор за цесия, сключен между БТК ЕАД и „С.Г.Груп“ ООД, е дадена легална дефиниция на понятието: Приложение №1 – неразделна част от договора за цесия: „списък/таблица в електронна форма на компактдиск, съдържащ информация за вземанията по договорите за мобилни услуги и съответно за всеки един от длъжниците по тях, както следва име/фирма, ЕГН или ЕИК БУЛСТАТ, адрес на длъжника с който разполага цедентът, фактурирани вземания на цедента и дължима сума, представляващо неразделна част от този договор“. В чл.5.3 от договора за цесия е уговорено, че по искане на цесионера, цедентът предоставя писмено потвърждение за извършено прехвърляне на даденото вземане. Цедентът е декларирал в чл.3.5 от договора за цесия, че между длъжниците по вземанията, описани в Приложение 1, не съществуват други правоотношения. Представянето на Приложение №1 в цялост би било в нарушение на чл.2, ал.2 т.3 от ЗЗЛД, а именно – предоставянето на лични данни на хиляди лица, спрямо които цесионерът е придобил вземане, би надхвърлило целите, за които се обработват. Приложено е приложение №1, от което се установява, че по силата на договор за цесия от 16.-10.2018г. БТК ЕАД е прехвърлител, а С.Г.Груп ООД е собственик на вземането спрямо В. Е. С. което в последствие е било включено и във втория договор за цесия от 01.10.2019г. между С.Г.Груп ООД и ЮБЦ ЕООД. Приложение №1 представлява списък/таблица в електронна форма на компактдиск, съдържащ информация за вземанията по договорите за мобилни услуги и съответно за всеки един от длъжниците по тях, както следва име/фирма, ЕГН или ЕИК, БУЛСТАТ, адрес на длъжника, с който разполага цедентът, фактурирани вземания на цедента и дължима сума, представляващо неразделна част от този договор. Самото вземане е индивидуализирано по характер, длъжник, период, падеж и стойност. С оглед спазване разпоредбите на чл. 2 ал.2 т.3 от закона за защита на личните данни за всяко конкретно вземане, при поискване от страна на цесионера, цедентът се задължава да издава документ, удостоверяващ, че вземането е включено в предмета на договора за цесия. Документът представлява извадка на хартиен носител на съответното приложение, съдържащо индивидуализация на конкретно вземане и трябва да послужи на цесионера за осъществяване на правата му по събиране на прехвърлените вземания. Представено е извлечение от Приложение №1 от което се установява, че по силата на договор за цесия от 01.10.2019г. С.Г.Груп ООД е прехвърлител, а ЮБЦ ЕООД е собственик на вземането спрямо В. Е. С..

Относно уведомяването на длъжника за сключените цесии: Съгласно чл.- 6 ал.2 от договора за цесия от дата 01.10.2019г. считано от подписването му ЮБЦ ЕООД има качеството освен на цесионер и на пълномощник на цедента във връзка с уведомяването на длъжниците за извършеното прехвърляне на вземания. Няма никаква законова пречка старият кредитор да изпълни задължението си да уведоми длъжника чрез свой пълномощник. Към исковата молба е приложено уведомление за двете цесии, подписано от законния представител на С.Г.Груп ООД, което дружество уведомява длъжника от името на мобилния оператор за цесията от 16.10.2018г. и от свое име, в качеството си на цедент от 01.10.2019г. Връчването на исковата молба на длъжника, към която са приложени и документи удостоверяващи прехвърлянето на вземането от цедента на цесионера е възприето като надлежно уведомяване на длъжника за цесията по чл. 99 ал.4 от ЗЗД и в практиката на ВКС. Безспорно е, че уведомлението за цесия, приложено към исковата молба изхожда от цесионера, но същото е отправено до длъжника от името на цедента, който изрично е упълномощил цесионера да извършва уведомяване по чл. 99а л.3 ЗЗД от негово име. Това обстоятелство е посочено в уведомлението. Цесионерът – С.Г.Груп ООД продължава да има качеството на пълномощник на цедента за уведомяване на длъжника за цесията, а и ответникът не е легитимиран да оспорва упълномощителната сделка. В настоящия случай към исковата молба са приложени договорите за цесия. В чл. 6 от договора от 01.10.2019г. е уговорено между страните, че цесионерът е изрично упълномощен да уведомява длъжниците за извършено прехвърляне. Няма законова пречка с едно изявление да се уведоми неизправен длъжник и за двете цесии, предвид факта, че В. Еилов С. не е изпълнил нито на мобилния оператор, нито на С.Г.Груп ООД към датата на връчването на препис от исковата молба. Законът не указва формата и монета на съобщаването. Всички изисквания на закона, целящи да предпазят длъжника и да му позволят да плати добре – на носителя на вземането са изпълнени. Що се касае до уведомяването, то има това значение, че стабилизира правата в лицето на цесионера и не може да бъде изпълнено валидно другиму. След като бъде известен за цесията, длъжникът не може да възразява на претенцията на цесионера за реално изпълнение на основание липсата на уведомяване. Практиката е установена. Длъжникът би могъл да противопоставя възражения, че не му е надложно съобщена цесията само ако едновременно с това твърди, че е изпълнил задължението си на стария кредитор, за да се освободи от задължението да плати и на новия кредитор По отношение на този въпрос е налице единодушие и в практиката и в доктрината. В конкретния случай, длъжникът ответник В. Е. С., не е изпълнил задълженията си до датата на подаването на заявлението по чл. 410 ГПК, към кредитора, както и към настоящия момент на подаването на иска, което обуславя правния интерес на кредитора – ищец в настоящото производство, за установяване на наличието на съществуващо и изискуемо вземане по реда на чл. 415 вр.чл. 422 от ГПК.

Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника В. Е. С. ЕГН ***** че към него съществува изискуемо вземане на ищеца ЮБЦ ЕООД, ЕИК 205680303 в размер на 89.46 лв, представляваща неустойка по договор, сключен между ответника и БТК ЕАД, съгласно издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК както и да бъде осъден ответника да заплати

направените от ищеца разноси в заповедното производство – 25 лв. държавна такса и 180 лв. адвокатско възнаграждение, както и разностите в исковото производство – 25 лв. държавна такса и 180 лв. адвокатско възнаграждение. Молят на основание чл. 186 от ГПК да се изиска и към настоящото производство да се приложи ч.гр.д. №1194/2020г. по описа на РС Червен бряг.

Към исковата молба са приложени като писмени доказателства: договор за цесия от дата 16.10.2018г. пълномощно, договор за цесия от 01.10.2019г., извлечение от приложение №1 към договор за цесия от 01.10.2019г.; договор за мобилни услуги с клиентски номер ***, заверени копия на фактури; Общи условия на мобилния оператор за далекосъобщителни услуги, потвърждение по чл. 99 от ЗЗД; уведомление за цесия. В срока по чл.131 ГПК не е постъпил отговор от ответника.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се представлява. Страната моли съда да постанови неприсъствено решение и да уважи изцяло предявените искове, като излага становище в молба с вх.№ 4982/07.12.2021г. ведно със списък по чл.80 ГПК. Ответникът, редовно призован по чл.40, ал.1 ГПК, не се явява и не взема становище по проекта на съда за доклад по делото. От твърдяното в исковата молба и приложените по делото писмени доказателства се установява активната и пасивната легитимация на страните в процеса. Страните са процесуално дееспособни, искът правилно е заведен пред Районен съд гр. Червен бряг, като същия е родово, местно и функционално подсъден на този съд, по общите и специалните правила за подсъдност по гражданските производства.

Съдът, след като извърши повторна проверка за редовност на исковата молба и с оглед приобщените доказателства по делото, намира за установено следното от фактическа страна: Безспорно по делото е и се установява от материалите по ч.гр.д.№ 1194/2020 г. описа на РС-Червен бряг, че на 02.12.2020 г. „ЮБЦ“ ЕООД подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу В. Е. С..

Било образувано ч.гр.д.№1194/2020 г. по описа на РС-Червен бряг и била издадена Заповед за изпълнение №563/08.12.2020 г., с която РС - Червен бряг разпоредил длъжникът В. Е. С. да заплати на кредитора ЮБЦ ЕООД сумата от 108.76 лв /– главница, сумата от 32.91 лв. – мораторна лихва, 25.00 лв /двадесет и пет лева/ държавна таса и сумата от 180.00 лв. /сто и осемдесет / лева адвокатско възнаграждение. Не се спори и се установява от материалите по ч.гр.д.№1194/2020г. описа на РС-Червен бряг, че заповедта е връчена по реда на чл.47, ал. 5 ГПК. С разпореждане №56/15.01.2021г. по ч.гр.д.№1194/2020г. заявителят бил уведомен за възможността по чл.415 ал.1 от ГПК в едномесечен срок да предяви иск за установяване на правото си. Съобщението било получено на 27.01.2021г. С искова молба с вх. №665/23.02.2021г. е инициирано настоящото гражданско дело.

Установява се от приложените към исковата молба писмени доказателства, неоспорени от ответника /договор за цесия от дата 16.10.2018 г. пълномощно, договор за цесия от 01.10.2019 г., извлечение от приложение № 1 към договор за цесия от 01.10.2019 г.; договор за мобилни услуги с клиентски № ***, заверени копия на фактури; Общи условия на

мобилния оператор за далекосъобщителни услуги, потвърждение по чл. 99 от ЗЗД; уведомление за цесия/, че между страните съществували договорни отношения за предоставяне на далекосъобщителни услуги. Спори се между страните дължи ли ответника и в какъв размер сумите по издадената заповед за изпълнение, налице ли е неизпълнение от негова страна на договора между страните и в какво се изразява то, от коя дата страната е просрочила задължението си. На основание чл.140, ал.3 вр. чл.146, ал.1 т.2 ГПК съдът намира, че е сезиран с иск по чл.422, ал.1 вр. чл.415, ал.1 вр. чл.124, ал.1 ГПК за установяване съществуването на вземания в полза на ищеца на следните суми, дължими от ответника: 108.76 лв /– главница, сумата от 32.91 лв. – мораторна лихва, 25.00 лв. /двадесет и пет лева / държавна таса и сумата от 180.00 лв. /сто и осемдесет/ лева адвокатско възнаграждение. Съдът намира, с оглед на направеното от ищеца искане за постановяване на неприсъствено решение, че са налице предпоставките на чл.238 ал.1 от ГПК. На двете страни са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книгата и от неявяването им в съдебно заседание. Съобщението за ответника ведно с препис от разпореждане №210/10.03.2021 г., препис от исковата молба и приложенията към нея ответникът е получил. Ответникът, редовно призован по реда на чл.40, ал.1 ГПК не се е явил в първото съдебно заседание и не е заявил желание производството да се разгледа в негово отсъствие, както и не е взел становище по исковата молба. От събраните в хода на делото писмени доказателства може да бъде направен извод, че между страните е сключен твърденият от ищеца договор и че правоотношенията между страните се уреждат от него. Ищцовото дружество е изпълнило задължението си. В тежест на ответника е да докаже, че е платил сумата съгласно условията на договора. Ответникът не е сторил това, поради което следва да се приеме, че същия дължи на ищцовото дружество претендираните суми в пълен размер. С оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените с нея писмени доказателства, искът се явява *вероятно основателен*. Настоящото *неприсъствено решение* не следва да се мотивира по същество, като е достатъчно съдът да укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за това.

Гореизложеното води до извода, че иска на „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, представлявано от, чрез адв. В. Г. САК със съдебен адрес гр. София, бул. „България“ № 81, вх.В, ет.8 против В. Е. С., с ЕГН *****, адрес с. Р*** обл. Плевен, ул. ** № 16, следва да бъде уважен като основателен.

По разноските: На основание чл.78, ал.1 ГПК следва ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца направените деловодни разноски: сумата от 25.00 лв. платена държавна такса и 180.00 лв. адвокатско възнаграждение в заповедното производство; сумата от 25 лв. платена държавна такса в исковото производство и сумата от 180.00 лв. адвокатско възнаграждение в исковото производство или общо сумата от 410.00 лв. Мотивиран от гореизложените съображения и на основание чл.238, ал.1 и чл.239 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените положителни установителни искиве с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. чл. 415, ал. 1, във вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, че „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, представлявано от, чрез адв. В. Г. САК със съдебен адрес има вземания към В. Е. С., ЕГН *****, адрес с. Р*** обл. Плевен, ул. „***“ № 16, а именно: 108.76 лв /– главница, сумата от 32.91 лв. – мораторна лихва за които е издадена Заповед за изпълнение № 563/08.12.2020 г. по ч.гр.д.№1194/2020 г. по описа на ЧРС.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 В. Е. С., ЕГН *****, адрес с. .., да заплати на „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, сумата от 410.00 лв. – общо направени деловодни разноски в исковото и заповедното производство.

На основание чл.329, ал.4 ГПК решението не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Червен Бряг: _____